Lieta Nr.A42526607
AA43-0761-11/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 19.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga,

piedaloties Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim *A.Z.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *K.A.* pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka 2007.gada 25.maija lēmuma Nr.122 atcelšanu, sakarā ar *K.A.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 18.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Personu statusa kontroles departamenta direktora 2007.gada 3.aprīļa lēmumu Nr.39a *K.A.* (turpmāk arī – pieteicējs) atņemts Latvijas nepilsoņa statuss.

Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs vai Pārvalde) priekšnieks ar 2007.gada 25.maija lēmumu Nr.122 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu.

[2] 2007.gada 18.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *K.A.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Lēmumā norādītie apstākļi nav pamatoti un pilnībā pārbaudīti. Pieteicējs ir pieprasījis visus nepieciešamos dokumentus, kuri apliecinātu viņa uzturēšanos Latvijas teritorijā. Turklāt saskaņā ar likuma „Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" (turpmāk – Nepilsoņa statusa likums) 1.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem viņš ir sagatavojis pieteikumu tiesai par juridiskā fakta konstatēšanu (10 gadu termiņš).

[2.2] 1989.gada */laulības datums/* pieteicējam reģistrēta laulība ar *J.B.* 1990.gadā piedzima meita *L.A.* Minētais apliecina, ka pieteicējs ir atradies Latvijas Republikas teritorijā. Turklāt pieteicējs nav nevienas citas valsts pilsonis.

[3] 2007.gada 23.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Pārvaldes paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs turpmāk minēto apsvērumu dēļ pieteikumu neatzīst.

[3.1] Atbildētājs ir nosūtījis pieprasījumus kompetentai iestādei par pieteicēja pieraksta dzīvesvietā */adrese/*, pārbaudi. Abas reizes pieteicēja pieraksts pēc uzrādītās adreses netika konstatēts. Atbildētājs lūdza arī pašam pieteicējam iesniegt pierādījumus, kas apstiprinātu viņa atbilstību Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas 1.punktam, tomēr šādus pierādījumus pieteicējs nav iesniedzis.

[3.2] Veicot pārbaudi, atbildētājs konstatēja, ka 1989.gada */laulības datums/* noslēgtās laulības ierakstā kā pastāvīga dzīvesvieta *K.A.* norādīta Gruzija, */adrese/*. Arī meitas dzimšanas reģistrācijas akta ierakstā uz 1990.gada */dzimšanas datums/* pieteicēja pastāvīgā dzīvesvieta bijusi Gruzija, */adrese/*. Līdz ar to pieteicēja nosauktie faktiskie apstākļi nekādā veidā nepierāda pierakstu vai viņa ilglaicīgu atrašanos Latvijā.

[3.3] Lietā nav nozīmes pieteicēja sievas *J.B.* dzīvesvietas deklarēšanas izziņai un Rīgas Vidzemes priekšpilsētas izpilddirekcijas izziņai par *J.B.* reģistrēto dzīvesvietu */adrese/*, Rīgā, jo tas nekādā veidā nepierāda paša pieteicēja pieraksta esamību vai atrašanos Latvijā.

[3.4] Nav nozīmes pieteikumā minētajam apstāklim, ka pieteicējs gatavojas iesniegt tiesā pieteikumu par fakta konstatāciju, ka viņš Latvijā nepārtraukti nodzīvojis 10 gadus, jo tas nemaina lietas būtību un neietekmē Lēmuma tiesiskumu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 14.novembra lēmumu apturēta tiesvedība lietā Nr.A42526607 līdz laikam, kad likumīgā spēkā stāsies spriedums civillietā Nr.C33205208 pieteicēja pieteikumā par juridiskā fakta konstatēšanu.

Ar Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 12.augustā pieņemto lēmumu Nr.SKC-842/2009 lietā Nr.C33205208 atstāts negrozīts Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2009.gada 22.aprīļa lēmums, ar kuru atstāts negrozīts Siguldas tiesas 2009.gada 14.janvāra lēmums par tiesvedības izbeigšanu civillietā *K.A.* pieteikumā par juridiskā fakta konstatēšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 8.septembra lēmumu atjaunota tiesvedība administratīvajā lietā Nr.A42526607.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 18.februāra spriedumu noraidīts *K.A.* pieteikums par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka 2007.gada 25.maija lēmuma Nr.122 atcelšanu.

Spriedums motivēts šādi.

[5.1] Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmā daļa noteic, ka šā likuma subjekti – nepilsoņi ir tie Latvijas Republikā dzīvojošie, kā arī terminētā prombūtnē esošie bijušās PSRS pilsoņi un viņu bērni, kuri vienlaikus atbilst šādiem nosacījumiem: 1) 1992.gada 1.jūlijā viņi bija neatkarīgi no pierakstā norādītās dzīvojamās platības statusa pierakstīti Latvijas teritorijā, vai viņu pēdējā reģistrētā dzīvesvieta līdz 1992.gada 1.jūlijam bija Latvijas

Republikā, vai ar tiesas spriedumu ir konstatēts fakts, ka līdz minētajam datumam viņi ne mazāk kā 10 gadus nepārtraukti dzīvoja Latvijas teritorijā; 2) viņi nav Latvijas pilsoņi; 3) viņi nav un nav bijuši citas valsts pilsoņi.

Lietā nav strīda par pieteicēja atbilstību minētās normas 2. un 3.punkta prasībām. Lietā ir strīds, vai *K.A.* ir bijis pierakstīts Latvijā 1992.gada 1.jūlijā vai līdz minētajam datumam viņa pēdējā reģistrētā dzīvesvieta ir bijusi Latvijā.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Iedzīvotāju reģistrā ziņas par *K.A.* iekļautas 1994.gada 24.augustā kā bijušās PSRS pilsoni, piešķirot personas kodu. Sniedzot ziņas Iedzīvotāju reģistram, pieteicējs norādīja, ka Latvijā ieradies 1987.gada 24.decembrī no Gruzijas un viņa reģistrētā dzīvesvieta Latvijā ir */adrese/*.

1998.gada 12.februārī *K.A.* vērsās Pārvaldē un aizpildīja iesniegumu Latvijas nepilsoņa pases saņemšanai. 1998.gada 23.februārī pieteicējam tika izsniegta Latvijas nepilsoņa pase un ziņas par viņu Iedzīvotāju reģistrā aktualizētas kā par Latvijas nepilsoni *(lietas 11.lapa)*.

[5.2] Atbilstoši Nepilsoņa statusa likuma 7.panta pirmās daļas 1.punktam personai atņem nepilsoņa statusu, ja tā neatbilst kādam no šā likuma 1.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

Ar Lēmumu *K.A.* ir atņemts nepilsoņa statuss. Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai tas ir darīts pamatoti.

[5.3] Saskaņā ar Nepilsoņa statusa likuma 7.panta otro daļu kārtību, kādā personai tiek atņemts nepilsoņa statuss, nosaka Ministru kabinets.

Ministru kabineta 2001.gada 6.februāra noteikumu Nr.52 „Latvijas nepilsoņa statusa atņemšanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.52) 8.punkts noteic, ja ir pamats uzskatīt, ka uz personu attiecas kāds no Nepilsoņa statusa likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, veicot pārbaudi, pārvalde pārliecinās, ka ir visi nepieciešamie pierādījumi, kas apliecina attiecīgo faktu. Atbilstoši minēto noteikumu 6.punktam pārvalde uzaicina personu sniegt paskaidrojumus un iesniegt dokumentus personīgi vai nosūtot tos pa pastu.

Tiesa konstatē, ka Pārvaldes Personu statusa kontroles departamenta direktors 2007.gada 1.februārī ar vēstuli Nr.142 informēja *K.A.*, ka ir uzsākts Latvijas nepilsoņa statusa atņemšanas process, un uzaicināja iepazīties ar pārbaudes par viņa nepilsoņa statusu materiāliem, kā arī sniegt paskaidrojumu par Pārvaldes rīcībā esošo informāciju un dokumentus, kas apliecinātu Pārvaldes rīcībā esošās informācijas neatbilstību patiesībai *(lietas 29.-30.lapa)*.

Pieprasītais paskaidrojums vai dokumenti no pieteicēja Pārvaldē netika saņemti. Arī tiesā nav iesniegti dokumenti, kas apliecinātu atbildētāja rīcībā esošās informācijas neatbilstību patiesībai.

[5.4] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka *K.A.* reģistrētā dzīvesvieta Latvijā nav bijusi */adrese/*, pamatojoties uz turpmāk minētajiem pierādījumiem.

[5.4.1] 1998.gada 5.augustā Rīgas Aviācijas universitāte vēstulē 07-1 Nr.424 norāda, ka pēc viņu bilances nav dzīvojamās mājas pēc adreses

/adrese/ un viņu iedzīvotāju pierakstīšanās kartotēkā *K.A.* neskaitās *(lietas 27.lapa).*

[5.4.2] 1999.gada 22.jūlijā Rīgas domes Rīgas Latgales priekšpilsētas izpilddirekcijas Iedzīvotāju dzīves vietas reģistrācijas nodaļas vadītāja vēstulē Nr.4.3.-7.-3./442/1783.3 norāda, ka */adrese/*, atrodas Rīgas Aviācijas universitātes dienesta viesnīcas. Pēc Rīgas Aviācijas universitātes Dzīvokļu komunālā kompleksa administrācijas ziņām *K.A.* tur nav bijis pierakstīts. Latgales priekšpilsētā nav nama ar adresi */adrese/ (lietas 28.lapa).*

[5.4.3] 1989.gada */laulības datums/* Rīgā noslēgtās *K.A.* un *J.B.* laulības akta ierakstā Nr*./numurs/* ziņās par laulājamo dzīvesvietas adresēm norādīts, ka pieteicējs kopš 1980.gada pierakstīts Tbilisī, */adrese/*. *K.A.* meitas *L.A.* 1990.gada 21.martā Rīgā izdarītajā dzimšanas akta Nr*./numurs/* ierakstā norādīts, ka pieteicējs pierakstīts Tbilisī, */adrese/ (lietas 8.lapa).*

[5.4.4] 2009.gada 8.maijā Gruzijas vēstniecības konsuls sniedz atbildi Nr.6/8-92 atbildētājam, kurā norāda, ka saskaņā ar Gruzijas Tieslietu ministrijas iedzīvotāju reģistra adrešu reģistra ziņām *K.A.* bija reģistrēts Gruzijā pēc adreses: Tbilisi, */adrese/*, noņemts no uzskaites 1994.gada 14.septembrī *(lietas 63.-64.lapa).*

[5.5] Noteikumu Nr.52 9.punkts noteic, lai pieņemtu lēmumu par nepilsoņa statusa atņemšanu, ir pietiekami, ja pārbaudē apstiprinās kāds no Nepilsoņa statusa likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

Saskaņā ar Nepilsoņa statusa likuma 7.panta pirmo daļu personai atņem nepilsoņa statusu, ja tā: 1) neatbilst kādam no šā likuma 1.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem; 2) ieguvusi citas valsts pilsonību (pavalstniecību), neiesniedzot iesniegumu par atteikšanos no nepilsoņa statusa 30 dienu laikā pēc šādas pilsonības (pavalstniecības) iegūšanas; 3) bez Ministru kabineta atļaujas dienē kādas ārvalsts bruņotajos spēkos, iekšējā karaspēkā, drošības dienestā, policijā (milicijā) vai ir tieslietu institūciju dienestā; 4) apzināti sniegusi par sevi nepatiesas ziņas, lai iegūtu nepilsoņa statusu.

Atbilstoši Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas 1.punktam nepilsoņi ir tie Latvijas Republikā dzīvojošie, kuri 1992.gada 1.jūlijā bija neatkarīgi no pierakstā norādītās dzīvojamās platības statusa pierakstīti Latvijas teritorijā, vai viņu pēdējā reģistrētā dzīvesvieta līdz 1992.gada 1.jūlijam bija Latvijas Republikā, vai ar tiesas spriedumu ir konstatēts fakts, ka līdz minētajam datumam viņi ne mazāk kā 10 gadus nepārtraukti dzīvoja Latvijas teritorijā.

Ņemot vērā iepriekš konstatēto, ka *K.A.* reģistrētā dzīvesvieta Latvijā nav bijusi */adrese/*, bet gan Gruzijā, kā arī faktu, ka tiesvedība lietā par juridiskā fakta konstatēšanu ir izbeigta *(lietas 61.-62.lapa)*, tiesa atzīst, ka pieteicējs 1992.gada 1.jūlijā nebija pierakstīts Latvijas teritorijā vai viņa pēdējā reģistrētā dzīvesvieta līdz 1992.gada 1.jūlijam nebija Latvijas Republikā, un līdz minētajam datumam viņš ne mazāk kā 10 gadus nepārtraukti nav dzīvojis Latvijas teritorijā.

Līdz ar to *K.A.* neatbilst Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

Turklāt, sniedzot ziņas Iedzīvotāju reģistram nepilsoņa statusa iegūšanai, pieteicējs ir norādījis, ka viņa dzīvesvieta Latvijā ir */adrese/ (lietas 24.-25.lapa)*. Līdz ar to sniegtās ziņas ir nepatiesas. Atbilstoši Nepilsoņa statusa likuma 7.panta pirmās daļas 5.punktam personai atņem nepilsoņa statusu, ja tā apzināti sniegusi par sevi nepatiesas ziņas, lai iegūtu nepilsoņa statusu.

[5.6] Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka viņa atrašanos Latvijā apliecina 1989.gada */laulības datums/* noslēgtā laulība ar *J.B.* un meitas *L.A.* piedzimšana 1990.gadā, tiesa norāda, ka attiecībā uz nepilsoņa statusa iegūšanu likumdevējs Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmajā daļā ir noteicis striktus kritērijus, kuriem tikai vienlaikus izpildoties persona var pretendēt uz nepilsoņa statusa iegūšanu, un citiem dzīves apstākļiem nav nozīmes.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti saskaņā ar Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas 1.punktu un 7.panta pirmās daļas 1. un 5.punktu ir lēmis par nepilsoņa statusa atņemšanu *K.A.*, tāpēc pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 18.februāra spriedumu *K.A.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot minēto spriedumu un Lēmumu atcelt.

Apelācijas sūdzība pamatota ar apsvērumu, ka Lēmumā norādītie apstākļi nav pamatoti un pilnībā pārbaudīti. 1989.gada */laulības datums/* pieteicējam tika reģistrēta laulība ar *J.B.* 1990.gada */dzimšanas datums/* dzima meita *L.A.* Minētie apstākļi apliecina, ka pieteicējs atradies Latvijas Republikas teritorijā, un faktiski atzīstams, ka pastāvīgi dzīvojis Latvijas Republikā. Turklāt pieteicējs nav nevienas citas valsts pilsonis. Sakarā ar to, ka pieteikums tika izskatīts bez pieteicēja vai viņa pārstāvja klātbūtnes, pieteicējam tika liegta iespēja iesniegt papildu pierādījumus lietā. Proti, faktu, ka pieteicējs no 1989.gada pastāvīgi dzīvoja (un līdz pat šim brīdim dzīvo) Latvijā, var apliecināt liecinieki - bijusī laulātā, kā arī tuvākie radinieki un kaimiņi. Minētajām liecībām ir būtiska nozīme, izskatot lietu pēc būtības.

[7] Pārvaldes rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka *K.A.* apelācijas sūdzība turpmāk minēto apsvērumu dēļ nav pamatota.

[7.1] No Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas 1.punkta izriet, ka *K.A.* pierakstu Latvijas Republikā uz 1992.gada 1.jūliju var pierādīt ar pieraksta/izraksta dokumentiem, nevis liecinieku liecībām, ka pieteicējs no 1989.gada pastāvīgi dzīvoja (un līdz pat šim brīdim dzīvo) Latvijā.

[7.2] Tiesa spriedumā ir pamatoti secinājusi, ka 1989.gada */laulības datums/* reģistrētā laulība ar *J.B.* un 1990.gada */dzimšanas datums/* meitas *L.A.* piedzimšana neapliecina, ka *K.A.* reģistrētā dzīvesvieta Latvijā ir bijusi */adrese/*, un ka minētajiem faktiem nav nozīmes nepilsoņa statusa iegūšanai.

Līdz ar to pieteicēja pieteikumā norādītie apstākļi nepierāda, ka pieteicējs atbilst Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas 1.punktam.

[7.3] Turklāt Pārvaldes rīcībā ir Gruzijas vēstniecības Latvijas Republikā 2009.gada 8.maija vēstule Nr.6/8-92, kurā norādīts, ka *K.A.* līdz 1994.gada 14.septembrim bija pierakstīts Gruzijā, */adrese/*.

Minētais dokuments pierāda, ka *K.A.* uz 1992.gada 1.jūliju ir bijis pieraksts nevis Latvijas Republikā, bet Gruzijā.

[8] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina un lūdza gan to, gan pieteikumu noraidīt.

Pieteicēja pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās. 2010.gada 29.augustā Administratīvajā apgabaltiesa saņemts pieteicēja pārstāvja iesniegums ar lūgumu apelācijas sūdzību izskatīt bez viņa klātbūtnes. Nekonstatējot Administratīvā procesa likuma 268. vai 269.pantā minētos apstākļus, Administratīvā apgabaltiesa nolēma minēto lietu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[9] Uzklausījusi procesa dalībnieka paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. [5] punktu) un atkārtoti to nenorāda.

[11] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie galvenokārt ir attiecināmi uz pirmās instances tiesas veikto pierādījumu izvērtējumu. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka lietā nav pārbaudīti visi apstākļi, un sakarā ar to, ka pieteikums tika izskatīts bez pieteicēja un viņa pārstāvja klātbūtnes, pieteicējam tika liegta iespēja iesniegt papildu pierādījumus lietā. Pieteicēja ieskatā būtiska nozīme lietā ir liecinieku liecībām, kas var apliecināt faktu, ka pieteicējs no 1989.gada ir pastāvīgi dzīvojis Latvijā.

[12] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka pirmās instances tiesa nav vērtējusi pieteicēja pieteikumā norādītos apstākļus, jo minētie apstākļi ir tikuši izvērtēti (sk. šā sprieduma [5.6] punktu).

Tas, ka tiesa lietā esošos pierādījumus vērtējusi citādāk nekā administratīvā procesa dalībnieks, nevar būt par pamatu apgalvojumam, ka

tiesa nav izpildījusi pienākumu pierādījumus izvērtēt pilnīgi, vispusīgi un objektīvi. Ja tiesa novērtējusi pierādījumus atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154.panta noteikumiem, procesa dalībniekiem jārespektē tiesas sniegtais pierādījumu novērtējums *(sk., piemēram, Senāta 2008.gada 10.marta rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-132/2008 7.4.punktu, Senāta 2008.gada 13.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-500/2008 10.punktu)*.

[13] Saskaņā ar Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas 1.punktu šā likuma subjekti - nepilsoņi ir tie Latvijas Republikā dzīvojošie, kā arī terminētā prombūtnē esošie bijušās PSRS pilsoņi un viņu bērni, kuri vienlaikus atbilst šādiem nosacījumiem: 1) 1992.gada 1.jūlijā viņi bija neatkarīgi no pierakstā norādītās dzīvojamās platības statusa pierakstīti Latvijas teritorijā, vai viņu pēdējā reģistrētā dzīvesvieta līdz 1992.gada 1.jūlijam bija Latvijas Republikā, vai ar tiesas spriedumu ir konstatēts fakts, ka līdz minētajam datumam viņi ne mazāk kā 10 gadus nepārtraukti dzīvoja Latvijas teritorijā.

Ievērojot minēto, ir pamatots atbildētāja arguments, ka no iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka pieteicējs pierakstu Latvijas Republikā uz 1992.gada 1.jūliju var pierādīt ar pieraksta/izraksta dokumentiem, nevis liecinieku liecībām.

Vienlaikus apgabaltiesa atzīst, ka ar liecinieku liecībām pieteicējs varētu pierādīt faktu, ka viņš līdz 1992.gada 1.jūlijam ir ne mazāk kā 10 gadus nepārtraukti dzīvojis Latvijas teritorijā, taču, kā redzams no lietas materiāliem, pieteicējs jau ir vērsies vispārējās jurisdikcijas tiesā ar pieteikumu par juridiskā fakta konstatēšanu, lūdzot konstatēt faktu, ka viņš 1992.gada 1.jūlijā bija pierakstīts Latvijas teritorijā un faktiski nepārtraukti dzīvoja Latvijas teritorijā no 1989.gada septembra līdz šim brīdim, taču ar Siguldas tiesas 2009.gada 14.janvāra lēmumu tiesvedība civillietā izbeigta, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 1. un 4.punktu. Izskatot pieteicēja blakus sūdzības, Siguldas tiesas lēmums atstāts negrozīts gan ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2009.gada 22.aprīļa lēmumu, gan arī ar Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 12.augusta lēmumu *(sk. Senāta lēmumu lietā Nr.SKC-842/2009)*. Minētajā Senāta lēmumā cita starp norādīts *(sk. [6] punktu)*, ka Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē par juridisko faktu atzīstams fakts, ka persona ne mazāk kā 10 gadus līdz 1992.gada 1.jūlijam, tas ir, vismaz kopš 1982.gada 1.jūlija, nepārtraukti dzīvojusi Latvijas teritorijā. Apstāklis, ka pieteicējs dzīvojis Latvijas teritorijā kopš 1989.gada, pats par sevi nerada tiesiskās sekas – neietekmē pieteicēja tiesības iegūt Latvijas Republikas nepilsoņa statusu atbilstoši Nepilsoņa statusa likuma 1.panta pirmās daļas noteikumiem.

Ievērojot iepriekš minēto, apgabaltiesa atzīst, ka, pastāvot šādiem apstākļiem, nav pamatots pieteicēja arguments, ka pirmās instances tiesa, izskatot administratīvo lietu, nav ieguvusi un izvērtējusi lietā būtiskus pierādījumus, proti, liecinieku liecības, jo ar minētajām liecībām nav

iespējams nodibināt Nepilsoņa statusa likumā noteikto faktu, ka pieteicējs līdz 1992.gada 1.jūlijam ir dzīvojis Latvijas teritorijā ne mazāk kā 10 gadus.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *K.A.* pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka 2007.gada 25.maija lēmuma Nr.122 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga